

TEZA:

W sprawie dotyczącej radcy prawnego, która jest Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych, wnioski o wyłączenie złożyli prawie wszyscy sędziowie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego tej samej izby (16 z 18 sędziów).

Wyższy Sąd Dyscyplinarny podziela ocenę wyrażoną w oświadczeniach sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, iż sytuacja, w której mieliby oni orzekać co do podstaw uznania odpowiedzialności dyscyplinarnej Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego tej samej izby, mogłaby budzić wątpliwości, czy sprawa ta została rozpatrzona w pełni obiektywnie.

Zatem wszystkich sędziów, którzy złożyli oświadczenia należało wyłączyć od prowadzenia sprawy. Zgodnie z art. 43 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, jeżeli z powodu wyłączenia sędziów rozpoznanie sprawy w danym sądzie jest niemożliwe, sąd wyższego rzędu przekazuje sprawę innemu sądowi równorzędnemu.

WO-154/22

POSTANOWIENIE

z dnia 19 października 2022 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Katarzyna Drożdż-Najbor
SWSD Leszek Krupa /sprawozdawca/

Protokolant: Piotr Ciepiński

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2022 r. na posiedzeniu sprawy ze skargi na radcę prawnego M. W.,

z powodu wniosków sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP A. Z., S. K., I. P. L., A. M. A., M. A., I. G., D. K. M., E. M. M., Z. P., A. H., T. K., K. R., M. S., E. P., A. K. R. i M. Ś. o wyłączeniu się od udziału w sprawie odwołania od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 4 czerwca 2021 r. w sprawie Rz. D. 24/21 i wniosku Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP o przekazanie tej sprawy innemu okręgowemu sądowi dyscyplinarnemu,

postanawia:

1. wyłączyć od udziału w sprawie odwołania od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 4 czerwca 2021 r. w sprawie Rz. D. 24/21 sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP A. Z., S. K., I. P. L., A. M. A., M.

A. , I. G., D. K. M., E. M. M., Z. P., A. H., T. K., K. R., M.S., E. P., A. K. R. i M. Ś.,

B. 2. wyznaczyć Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP do rozpoznania sprawy odwołania od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 4 czerwca 2021 r. w sprawie Rz. D. 24/21.

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP, na skutek zarządzenia Przewodniczącego tego Sądu z dnia 01.08.2022r. zwrócił się do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego o wyłączenie członków Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP od udziału w sprawie odwołania od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 4 czerwca 2021 r. w sprawie Rz. D. 24/21.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że sędziowie tego Sądu złożyli wnioski o ich wyłączenie od udziału w tej sprawie wobec zaistnienia przesłanki z art. 41 § 1 k.p.k. Powoduje to z kolei konieczność przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił i zważył, co następuje:

Skarga dotyczy radcy prawnego M. W., która jest obecnym zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego OIPR.

Po wniesieniu przez W. M. odwołania od postanowienia Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP sędziowie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP, tj. A. Z., S. K., I. P. L., A. M. A., M. A., I. G., D. K. M., E. M. M., Z. P., A. H., T. K., K. R., M. S., E. P., A. K. R. i M. Ś. złożyli wnioski o wyłączenie ich od udziału w tej sprawie, wskazując, że mógłby on wywołać uzasadnioną wątpliwość co do ich bezstronności.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił, że w skład Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP XI Kadencji wchodzi 18 osób - wszystkie wymienione w petitum postanowienia oraz Przewodnicząca OSD - M. S., a także B. K., które nie złożyły wniosku o ich wyłączenie.

Nie ulega wątpliwości, że złożenie przez 16 sędziów OSD takich oświadczeń, z przyczyn innych niż określone w art. 40 k.p.k., skutkuje koniecznością wydania orzeczenia w trybie art. 42 k.p.k.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny podziela ocenę wyrażoną w oświadczeniach sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP, iż sytuacja, w której mieliby oni orzekać co do podstaw uznania odpowiedzialności dyscyplinarnej aktualnego zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego tej OIRP, mogłaby budzić wątpliwości, czy sprawa ta została rozpatrzona w pełni obiektywnie.

Zatem, wszystkich sędziów, którzy złożyli oświadczenia należało wyłączyć od prowadzenia sprawy radcy prawnego M. W.

Z kolei, rozstrzygnięcie to zaktualizowało sytuację, o której mowa w art. 43 k.p.k., bowiem wyłączenie tych sędziów skutkuje brakiem możliwości rozpoznania sprawy odwołania od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP przez właściwy miejscowo Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał, że sądem równorzędnym, który winien rozpatrzyć ten środek odwoławczy, z uwagi na ekonomikę procesową, w szczególności położenie geograficzne, jest Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP.

Mając powyższe na względzie, postanowiono jak w sentencji.